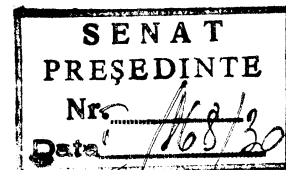
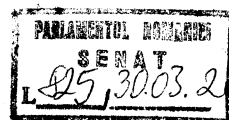

ROMÂNIA

PREȘEDINTELE

București, 29 martie 2005

**Domnului Nicolae VĂCĂROIU
PREȘEDINTELE SENATULUI**

În temeiul articolului 77 alineatul 2 din Constituția României și al articolului 141 din Regulamentul Senatului, formulez următoarea

CERERE DE REEXAMINARE

privind

LEGEA pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.130/2004 privind unele măsuri pentru vânzarea de către societățile comerciale, companiile și societățile naționale din sectorul energiei, petrolului, gazelor naturale, resurselor minerale și al industriei de apărare, precum și de către alți agenți economici din subordinea Ministerului Economiei și Comerțului, a locuințelor pe care aceștia le au în patrimoniu personalului propriu, titularilor contractelor de închiriere sau pensionarilor cu ultimul loc de muncă la acești agenți economici

Motivele cererii sunt următoarele:

1. La data de 9 decembrie 2004, Guvernul României a emis Ordonanța de urgență nr. 130/2004 privind unele măsuri pentru vânzarea de către societățile comerciale, companiile și societățile naționale din sectorul energiei, petrolului, gazelor naturale, resurselor minerale și al industriei de apărare, precum și de către alți agenți economici din subordinea Ministerului Economiei și Comerțului, a locuințelor pe care aceștia le au în patrimoniu personalului propriu, titularilor contractelor de închiriere sau pensionarilor cu ultimul loc de muncă la acești agenți economici. Motivele emiterii acestei ordonanțe au fost acțiunile de privatizare, restructurare și reorganizare a societăților sus menționate care ar duce la disponibilizarea unui număr mare de angajați și la pierderea locuințelor pe care le au de la instituțiile angajatoare, în baza unui contract de închiriere.

2. Legea de aprobare a Ordonanței de urgență nr. 130/2004 prevede în articolul 1 că *„Societățile comerciale, companiile și societățile naționale din sectorul energiei, petrolului, gazelor naturale, resurselor minerale și al industriei de apărare, precum și alți agenți economici din subordinea Ministerului Economiei și Comerțului, în baza aprobării de către adunarea generală a acționarilor sau, după caz, a consiliului de administrație, pot vinde personalului propriu, titularilor contractelor de închiriere, pensionarilor sau disponibilizaților cu ultimul loc de muncă la acești agenți economici, după caz, locuințele pe care le au în patrimoniu la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență”*

Legea nu prevede doar dreptul chiriașilor de a putea cumpăra locuințele în care stau, ci și dreptul altor categorii de persoane, precum „personalul propriu”, fără a se stabili eventual un drept de preemțiune al chiriașilor la cumpărarea locuințelor pe care le au, față de „personalul propriu” care ar dori cumpărarea unei locuințe. Totodată, fără a stabili ordinea în care anumite categorii de persoane pot veni la cumpărarea acestor locuințe, norma este neclară, existând posibilitatea interpretării sale în sensul că prioritari la achiziționare sunt primii din enumerare, respectiv „personalul propriu” și abia apoi „titularii contractelor de închiriere”. Considerăm că legiuitorul, așa cum se precizează și în motivarea ordonanței, a dorit ca deținătorii locuințelor să acceadă la cumpărarea lor, iar „personalul propriu” va avea acces doar la locuințele de serviciu pe care le deține sau la cele eliberate de către chiriași. De aceea, pentru a nu fi încălcat, prin neclaritatea textului, principiul constituțional al egalității cetățenilor în fața legii, prevăzut de art. 16 alin. (1) din Constituția României, este necesar ca articolul criticat să fie completat în sensul precizării întâietății celui care deține locuința la cumpărarea sa.

Mai mult, datorită formulării deficitare a textului, care nu stabilește nici o vechime a “personalului propriu” în respectivele societăți comerciale, companii, alți agenți economici din subordinea MEC, s-ar putea ajunge în situația comiterii unor abuzuri în sensul în care persoane care ar fi angajate chiar după intrarea în vigoare a Ordonanței de urgență să beneficieze de această posibilitate de cumpărare care derogă vădit de la dreptul comun și este extrem de avantajoasă.

3. Ordonanța de urgență nr. 130/2004, prevede în articolul 4 că prețul de vânzare se stabilește pe baza unui raport de evaluare, evaluatorii fiind selecționați conform legislației în vigoare. **Legea nu prevede însă cine poate face această selecție a evaluatorilor și nici nu prevede un preț minim de la care se poate face evaluarea, lăsând posibilitatea unui arbitrar cu privire la stabilirea prețului de evaluare a locuințelor, de la persoană la persoană. Din nou, există riscul comiterii unor abuzuri la adăpostul neclarității și insuficienței legii.**

Spre deosebire de aceste prevederi, dispozițiile din Legea nr. 562/2004 privind autorizarea instituțiilor publice din sistemul de apărare, ordine publică și securitate națională de a vinde personalului propriu unele locuințe de serviciu pe care acestea le au în administrare și cele din Legea nr. 579/2004 privind autorizarea Ministerului Justiției de a vinde locuințele de serviciu pe care le are în administrare, prevăd foarte

clar cum se face evaluarea locuințelor ce urmează a se vinde, cine face selecția evaluatorilor și un preț minim de la care se pornește evaluarea locuinței respective.

4. Articolul 5 din Ordonanța de urgență nr. 130/2004 prevede că „În situația în care locuințele nu sunt cumpărate de chiriași în termen de un an de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență și au devenit disponibile ca urmare a eliberării acestora, pot fi vândute conform prevederilor legale în vigoare...”

Dispozițiile din legile anterior menționate, Legea nr. 562/2004 și Legea nr. 579/2004, prevăd că în acest caz, în care locuințele nu sunt cumpărate de chiriași și devin disponibile, ele pot fi vândute, nu oricum, ci prin licitație publică. Pentru identitate de rațiuni, susținem identitate de soluții (*idem ratio, idem jus*) în aceste situații.

5. Având în vedere competența legislativă exclusivă a Parlamentului, vă solicităm reexaminarea Legii de aprobare a Ordonanței de urgență nr. 130/2004, ținând cont de motivele invocate.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU